

وقتی راوی خیلی خراست!

نگاهی به ماجراهای یک حیوان قصه گو

ریحانه عارف نژاد
خبرنگار

معمولاً روییم نمی شود به کسی بگویم که «خاطرات یک الاغ»، جزو کتاب های محبوبم است، شاید چون الاغ حرف زشتی است؛ یا چون معمولاً کسی الاغ ها را به اندازه جانوران دیگر دوست ندارد؛ شاید هم چون با شنیدن این اسم، فکر می کنیم طعنه ای پشت این نامگذاری است. اگر اسم این کتاب «خاطرات یک قناری» یا «خاطرات یک گربه» بود، محبوبیتش بیشتر هم می شد! اما سوفی سگور، نویسنده فرانسوی-روسی، یک الاغ را برای داستانش انتخاب کرد. نتیجه کار، با هیچ حیوان دیگری تا این حد خوب از آب در نمی آمد.

فرار از مزرعه

کادیشون، الاغ یک کشاورز است. کشاورزی که هیچ رحمی نسبت به این حیوان زبان بسته - که استثناً زبان بازی برای تعریف قصه اش دارد! - به خرج نمی دهد. او را تک می زند و گرسنگی می دهد. کادیشون که دیگر تحمل این شرایط اسفبار را ندارد، یک روز او را با لگد می زند و الفرار! تنها هدف این حیوان، پیدا کردن خانه ای جدید است که اهالی اش با او خوب و منصفانه رفتار کنند.

الاغ قصه ما، پا به مسیری پر فرازونشیب می گذارد. او آدم های زیادی را در طول این سفر ملاقات می کند و ماجراهایی را از سر می گذراند که هیچ الاغ دیگری به خواب هم نمی بیند! کادیشون از جایی به جای دیگری می رود و حین جست و جو برای یک خانه امن و صاحبی خوب، گرفتار خطرها و دردسرهایی زیادی می شود. گاهی گرسنگی می کشد و گاهی بی سرپناه می ماند، اما همیشه می تواند راهی برای خلاص شدن از مشکلاتش پیدا کند. کادیشون، الاغ باهوش و شجاعی است که می خواهد تصور مردم از خودش را به عنوان یک حیوان نفهم عوض کند.

سفر کردن با الاغ

حالا او پس از گذراندن سختی های بسیار، تصمیم به ثبت خاطراتش گرفته و داستان از زبان خودش روایت می شود. این الاغ دوست داشتنی، به جذاب ترین شکل ممکن، از مسیر درازی که طی کرده و اتفاقات سفر عجیبش برایتان می گوید. فضای داستان با حضور شخصیت های متعدد نوجوان، مورد پسند این گروه سنی است. کادیشون که سعی دارد دوست خوبی برای آدم ها باشد، کاری می کند که ما هم به رفتارمان با حیوانات بیشتر دقت کنیم. سوفی سگور، خاطرات یک الاغ را در سال ۱۸۶۰ نوشت. خاطرات این حیوان دوست داشتنی، توسط ناشران و مترجمان مختلفی در ایران ترجمه و چاپ شد، اما ظاهراً اولین بار در عصر قاجار و با نام «خرنامه» (که اقتباس یا ترجمه آزادی از این اثر بود) به ایران آمد. این کتاب بعدتر به اسم دفتر خاطرات یک خر بعد به اسم خاطرات یک الاغ ترجمه شد و خوانندگان زیادی پیدا کرد.

فیلی و فیگی و کبوتر!

موویلمز و شخصیت های دوست داشتنی اش

زهرا بزرگ زاده
روان شناس کودک

می افتد؛ نکنند او هم دلش بستنی بخواهد؟ او از همین لحظه درگیر همین چالش بزرگ می شود. چه طور بستنی خودم را با کسی قسمت کنم؟ آن قدر فکرها و احساسات مختلف را تجربه می کند که بستنی اش آب می شود! در همان لحظه فیگی سمری می رسد! حدس بزنید چه چیزی در دست داشت؟ بله، یک بستنی خوشمزه. فیگی بی فکر و بی مقدمه بستنی را به فیلی تعارف می کند و فیلی با خوشحالی می پذیرد و باز، تقریباً مثل پایان تمام کتاب های این مجموعه، یاد می گیرد دوستی از هر چیزی، حتی بستنی خوشمزه، ارزشمندتر است. این مجموعه ۱۱ جلد دارد که جلد یازدهم آن تازه به بازار آمده و داستان خیلی جالبی دارد! فیلی و فیگی این بار می فهمند که درون یک کتاب اند و کودکی دارد آنها را می بیند!!

خواندن این مجموعه ها برای کودکان ۳-۵ سال جالب است و بهتر است انتخاب کتاب ها مسأله محور باشد. هر دوی این مجموعه ها با محوریت مهارت های زندگی نوشته شده است. مجموعه فیلی و فیگی اما برای مهارت های زیرمجموعه ارتباط مؤثر، انتخاب بهتری است. نحوه خوانش کتاب با مهم است و اگر با اصول قصه خوانی کودک خوانده شود قابل درک تر خواهد بود.

کتاب های مجموعه کبوتر را انتشارات کانون پرورش فکری کودک و نوجوان به چاپ رسانده و مجموعه فیلی و فیگی را نشر پرتقال منتشر کرده است. خبر مهم و جالب اینکه

عروسک های فیلی و فیگی و کبوتر در بازار موجود است و خودتان بهتر می دانید که بیرون آمدن شخصیت های یک کتاب از بین کاغذها چقدر زیاد جالب و شگفت انگیز است!

آن لحظه که بچه ما را غافلگیر می کند و یک حرف عجیب غریب می زند، گویی ما را با جهان شگفت انگیز درونشان آشنا می کنند که همیشه درش به روی ما باز نیست. بعضی کتاب ها و شخصیت های داستان ها همین حالت شگفت انگیز را در ما بیدار می کنند. شخصیت هایی مهربان، بانمک، خوش ذوق و لطیف، قبلاً در همین بخش، از کتاب «به کبوتر اجازه نده اتوبوس براند» صحبت کرده بودیم. کبوتری که از همان شخصیت هاست، شبیه بچه ها فکر می کند، بهانه های آنها را دارد و گاهی همان حرف های شگفت انگیز را می زند.

نویسنده این مجموعه جذاب، موویلمز است. جالب است بدانید که از همین نویسنده یک سری کتاب های پر فروش دیگر نیز در بازار موجود است؛ داستان های فیلی و فیگی.

فیلی و فیگی دو دوست هستند که در ارتباط شان چیزهای زیادی برای آموختن هست. یک روز سربیکی از کلاس هایم با کودکان ۳ تا ۵ سال، سرسفره خوراکی، بچه ها با چالش جدیدی روبه رو شدند: آیا باید خوراکی خوشمزه مان را به دوستانمان تعارف کنیم؟! قطعاً دل کشیدن از آن خوراکی خوشمزه که از صبح منتظر بودند آن را بخورند خیلی سخت بود اما نگاه بچه های دیگر که دلشان از خوراکی آنها می خواست هم آزاردهنده بود. این چالشی غریزی است. کودکان دیر یازود و با وجود هر ترندی، با این چالش مواجه خواهند شد. برای اینکه بتوانیم این مسأله را در کلاس بررسی و احساسات هر دو طرف را برای دیگری ترجمه کنیم، تصمیم گرفتیم این کتاب را بخوانیم: «داستان های فیلی و فیگی: من، تو و بستنی» در این کتاب فیلی یک بستنی خوشمزه می خورد و به محض اینکه می خواهد آن را بخورد یاد فیگی

اگر اسم این کتاب «خاطرات یک قناری» یا «خاطرات یک گربه» بود، محبوبیتش بیشتر هم می شد! اما سوفی سگور، نویسنده فرانسوی-روسی، یک الاغ را برای داستانش انتخاب کرد. نتیجه کار، با هیچ حیوان دیگری تا این حد خوب از آب در نمی آمد